

jellemet. Hadd idézzük a pályatársai által kiadott gyászjelentés szavait: „A lár-más színházi világból kiköltözik Vidor Pál a temető halálos csöndjébe, ahová úgy vágyódott az ő zaklatott lelke. A magyar színművészet egyik legnagyobb ihletett apostolát, a magyar népszínmű egyik legelső hősét siratja benne és szomorú elhalálózása megrendíti a nagyközönséget is, amely szeretetébe fogadta a hatalmas művészt és népszerű író; mi pedig, kik együttműködve vele, éreztük szívének jóságát, még akkor is, mikor már nem tudta elűzni szívéből a sötét gondokat, mikor már elfáradván a hétköznapi küzdelmeiben, elveszítette az élethez való kedvet — soha meg nem szűnő hálával és szeretettel örizzük emléket.” — Temetését az Orsz. Színészegyesület Nyugdíjintézete rendezte; koporsójánál Kacziány Géza dr., Szirmai Imre, Fodor Oszkár dr. mondtak búcsúztatót. A Kerepesi temetőbeli dízsírhegyén emlékkövét 1911 márc. 21.-én leplezték le, Janovics Jenő dr., Szirmai Imre és Mátrai Béla szónokoltak. V. irodalmi művei, mind 3 felv. népszínművek, mind a Népszínházban kerültek bemutatásra: legnagyobb és legtartósabb sikere „A vörös sapka”, (Zenéjét egy 19 éves, nagytehetségű bölcsészethallgató írta: Halmay Kázmér; 1. ezt.) 1882 máj. 27. „A szárazmalom”, 1883 ápr. 5. „Czifra Zsuzsi lakodalma”, 1886 ápr. 14. „Ingyenélők”, 1889 febr. 21. (50. előad. 1896 okt. 11.) „Szökjünk!” (polgári milieu-ben játszik) 1892 márc. 17. Serly Lajos zenéjével. „Apja lánya”, 1892. — Egyetlen operettszövege a Szigligeti „Üdvari bolond” c. vígjátékából írt „A kassai diák”, 4 felv. 1890 nov. 15. Erkel Elek zenéjével. — V. neje 1881 jul. 30 óta Kacsóh Karola, sz. 1859-ben, Kolozsvárott, ahol 1875-ben lépett színpadra. Győrből, Mannsberger-Mosonyitól 1878-ban jött a Népszínházhoz. Leányuk: Ilonka (1. ezt). (Kereszty István.)

Vidra Sipka. Írói álnév, mely alatt Rákosi Jenő „Jeremiás siralmi” címmel egyfelvénásos vígjátékát előadták a Népszínház megnyitóján, 1875 okt. 15.-én.

Víg énekes játék. Az operett régies elnevezése. (V. ö. Énekes játék és Operett.)

Vígjáték, a nagy drámai műfajok között a tragédia mellett a második. Célja nem megrendíteni vagy meghatni a nézőt, hanem nevetésre ingerelni. Ezért anyaga nem a nagy emberi szenvedélyek, hanem a kis emberi hibák és ezekből fakadó ferdeségek, vagy bűnök ábrázolása. A vígjátékban is van konfliktus és feszültség, ez azonban nem fokozódik tragikus összeütközésre, hanem mindig a komikumban oldódik fel. Ezért a vígjáték hősei nem hősi, nagy szabású alakok, hanem kicsiny, köznapi emberek, emberek, a kik általános emberi hibák, neveltséges jellemvonások viselői. A vígjátékban mindig van szatirikus elem, valaminek a kigúnyolása. Lehet a vígjáték jellemvígjáték, a mikor a komikum a szereplők jellemvonásaiból s ezekből folyó cselekvéséből halad, és lehet helyzet-vígjáték, a mikor az idézi fel a nevetést, hogy a szereplők olyan helyzetbe kerülnek, melyből csak a neveltség árán szabadulnak ki. A helyzet-vígjáték testvére a bohózat, mely a jellemrajz igénye nélkül csakis komikus helyzetekkel és ebből folyó mulatságos bonyodalommal igyekszik hatást elérni. A vígjáték mesterei: az ókorban Menander, Plautus, Terentius, a modern korban a spanyol Calderon és Lope de Vega, az olasz Goldoni, a francia Molière, az angol Shakespeare. Ma a vígjáték a közönség előtt legkedveltebb drámai műfaj.

Vigh Endre, Jász-Nagykún-Szolnok vm. levéltárnoka, színészeti író és kritikus, gordonkaművész, sz. 1879 okt. 1-én, megyéjének Kőtelek nevű községében, hol atyja birtokos volt. A megyei, színházi és zenei élet sokat köszönhet neki. Tevékeny tagja volt a színházat felépített Szolnoki Színpártoló Egyesületnek; elnöke az Orsz. M. Dalosszövetség X. kerületének; az Orsz. Sz.-Gellért-Egyesület művész-fővédője (a „Sz.-Gellért-fohászt” ő zenésítette meg) és más kulturális egyesületek tiszteletbeli tagja és elnöke; az orsz. irod. és művészeti kong-